

Henri Bogaerts (1841-1902)

Henricus Adrianus Bogaerts werd op 18 november 1841, in 's-Hertogenbosch geboren. Hij is de zoon van Henricus Bogaerts, paardenpostmeester, en Maria Francisca Minoretti. In 1865 trouwde hij met Catherina Wilhelmina Lutkie. Zij kregen elf kinderen. Henri Bogaerts overleed op 22 december 1902 in Boxtel.

In 1886 vertrok hij met vrouw en kinderen naar Brussel, waar hij met zijn werk, in 1888, een 'Erediploma en Gouden Medaille' behaalde. Zonder Henri keerden Bogaerts' vrouw en kinderen in 1889 weer naar Nederland terug en vestigden zich in Boxtel. Bogaerts beproefde intussen zijn geluk in Londen, van waaruit hij eind augustus 1891 vertrok om zich bij zijn gezin in Boxtel te voegen.

Toen hij zich in Boxtel vestigde, bestond zijn uitvinding al dertien jaar. De 'Peinture Bogaerts', een vinding van Henri Bogaerts, gepatenteerd in 1878, was een reproductietechniek, die een schilderij niet alleen weergaf in tekening en kleur, maar ook het oppervlak van het origineel imiteerde. In Boxtel zouden Bogaerts en zijn zonen Emile, Henri en Louis, met de exploitatie van dit procédé, enkele tientallen jaren een bloeiend bedrijf gaande houden. Met de 'Peinture Bogaerts' kon men olieverfschilderijen op paneel, doek en andere materialen, zoals bijv. ivoor, zeer overtuigend namaken. Niet alleen de afbeelding, maar ook de structuur van een schilderij werd weergegeven, waarin

zelfs de penseelstreken waren te herkennen. Het resultaat van de 'Peinture Bogaerts' zou zo overtuigend zijn, dat de schilder zijn eigen werk niet van een kopie kon onderscheiden.

Naast kunstreproducties leverde de Kunstinrichting in Boxtel, vanaf het begin van de jaren '90 ook 'Peinture Bogaerts' in de vorm van geschilderde portretten, die naar foto's werden gemaakt. Hoe deze sterk fotografisch aandoende portretten tot stand kwamen, was tot nu toe niet bekend. Een beschrijving, zoals in de patentaanvraag voor de 'Peinture Bogaerts' ontbreekt. Door bestudering van portretten en verfmonsters is deze techniek gereconstrueerd. In de 19de eeuw gebruikte men verschillende technieken in gebruik, om met behulp van een foto, een schilderij te maken. De meest voor de hand liggende manier was, de foto na te schilderen of over te trekken en in te schilderen. Ook kon men de foto op het linnen plakken en daarover heen schilderen. In dat geval is de foto altijd terug te vinden onder de verf.

Een ingenieuzer methode was, om het linnen te bedekken met een lichtgevoelige laag, deze door een negatief te belichten en daarna te ontwikkelen. Hierbij zijn sporen van resten zilver of broom alleen met verfijnde analyses terug te vinden. De 'Peinture Bogaerts' als portrettschildering naar een foto, onderscheidt zich van een origineel schilderij, door de typische craquelures in de donkere delen van het gelaat.